

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza vienu pamatu, kas ir iedalīts divās daļās.

Pirmajā daļā tiek apgalvots vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas princips, kā arī tiesību tikt uzklautai pārkāpums, jo iecelēj institūcija esot pamatojusies uz tiesisko regulējumu, kas attiecas uz citiem gadījumiem, nevis uz prasītājas gadījumu, iepriekš nedz uzklaut prasītāju, nedz sniedzot viņai iespēju izteikt savus apsvērumus, kas varētu ietekmēt paredzētā lēmuma saturu, un tādējādi esot pārkāpusi prasītājas tiesības uz aizstāvību.

Otrajā daļā tiek apgalvots labas pārvaldības princips un rūpības pienākuma pārkāpums, kā arī iecelēj institūcijas pieļauta acīmredzama kļūda faktu vērtējumā, jo tā darbnespējas pabalstus esot varējusi vērtēt Kopīgajos noteikumos paredzēto vispārējo izdevumu atlīdzināšanas noteikumu gaismā. Prasītāja uzskata, ka neviens Civildienesta noteikums neliedz šos pabalstus pieskaitīt ienākumiem, kas tiek gūti saistībā ar viņas profesionālo darbību, jo viņas veselības stāvoklis un darbnespējas apmērs medicīniskā ziņā neatbilst Civildienesta noteikumos paredzētajiem invaliditātes kritērijiem.

Prasība, kas celta 2017. gada 7. novembrī – *Euracoal u.c./Komisija*

(Lieta T-739/17)

(2018/C 005/68)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal)* (Woluwe-Saint-Pierre, Beļģija), *Deutscher Braunkohlen-Industrie – Verein e.V.* (Ķelne, Vācija), *Lausitz Energie Kraftwerke AG* (Cottbus, Vācija), *Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft mbH* (Zeitz, Vācija), *eins energie in sachsen GmbH & Co. KG* (Chemnitz, Vācija) (pārstāvji – *W. Spieth* un *N. Hellermann*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt Komisijas 2017. gada 31. jūlija Īstenošanas lēmumu (ES) 2017/1442, ar ko saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/75/ES⁽¹⁾ pieņem secinājumus par labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem (LPTP) attiecībā uz lielām sadedzināšanas stacijām (OV 2017, L 212, 1. lpp.), ciktāl ar to tiek pieņemti un noteikti LPTP saistītie emisiju līmeņi (LPTP SEL) NO_x emisijām (1. pants, pielikuma 2.1.3. punkta 3. tabula) un dzīvsudraba emisijas (1. pants, pielikuma 2.1.6. punkta 7. tabula), kuras rodas, sadedzinot akmeņogles vai lignītu,
- pakārtoti, atcelt Īstenošanas lēmumu (ES) 2017/1442 pilnībā, kā arī
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots būtisku formas prasību, hierarhiski augstākstāvošu tiesību normu un pilnvaru pārkāpums saistībā ar balsošanu 75. pantā paredzētajā komitejā

Komisija, tūlītēji veicot grozījumu lēmuma projektā un nekavējoties par to balsojot, nav ievērojusi Regulas (ES) Nr. 182/2011⁽²⁾ 3. panta 3. punktā noteiktos imperatīvos termiņus un tādējādi nav izpildījusi tai Regulas (ES) Nr. 182/2011 3. panta 4. punktā paredzēto pienākumu objektīvi panākt visplašāko iespējamo atbalstu komitejā. Līdz ar to tā dalībvalstu pārstāvjiem ir liegusi paust savas nostājas par grozīto lēmuma projektu un tādējādi ir pārkāpusi LESD 291. panta 3. punktu, atbilstoši kuram dalībvalstīm ir jāsteno efektīva kontrole attiecībā uz Komisijas darbībām. Turklāt Komisija ar acīmredzami taktiski pamatotu rīcību ļaunprātīgi un nepareizi ir izmantojusi savu komitejas priekšsēdētājas statusu.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots būtisku formas prasību, hierarhiski augstākstāvošu tiesību normu un pilnvaru pārkāpums procesuāli kļūdainās izstrādes tā sauktā Seviļas procesa ietvaros dēļ

Atbilstoši Direktīvai 2010/75/ES un Komisijas Īstenošanas lēmumam 2012/119/ES⁽³⁾ (LPTP pamatnostādnes) LPTP secinājumi ir jāizstrādā atbilstoši vienīgi tehniskām referencēm. Izstrādei bija jānotiek, ievērojot tehniskuma principu, tādējādi noteikšanā jau sākotnēji izslēdzot politiskus apsvērumus. Šajā gadījumā šīs prasības nav ievērotas.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots hierarhiski augstākstāvošu tiesību normu un pilnvaru pārkāpums attiecībā uz apstrīdēto LPTP secinājumu saturu

Saturiski noteiktais, īpaši attiecībā uz LPTP saistītajām emisiju robežvērtībām NO_x un dzīvsudrabam, ir būtiskā pretrunā no Direktīvas 2010/75/ES tieši izrietošajam principam par labāko tehniski-ekonomisko pieejamo risinājumu un tādējādi nesamērīgi ietekmē iekārtu operatorus, kam piemērojams šis tiesiskais regulējums.

Neizbēgami tiek radīts iespaids, ka apstrīdēto normu noteikšanas pamatā ir politiski apsvērumi, kas LPTP secinājumu izstrādē nav pieļaujami. Šādi Komisija vēlreiz pārsniedz sava statusa un pilnvaru robežas.

- ⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Direktīva 2010/75/ES par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole) (OV 2010, L 334, 17. lpp.).
- ⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regula (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV 2011, L 55, 13. lpp.).
- ⁽³⁾ Komisijas 2012. gada 10. februāra Īstenošanas lēmums, ar ko nosaka pamatnostādņu noteikumus attiecībā uz datu vākšanu un LPTP atsaucis dokumentu sagatavošanu un to kvalitātes nodrošināšanu, kā minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2010/75/ES par rūpnieciskajām emisijām (izziņots ar dokumenta numuru C(2012) 613) (OV 2012, L 63, 1. lpp.).

Vispārējās tiesas 2017. gada 23. oktobra rīkojums – 1&1 Telecom/Komisija

(Lieta T-307/15)⁽¹⁾

(2018/C 005/69)

Tiesvedības valoda – angļu

Trešās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 270, 17.8.2015.